

50) mireks,	61) pirazofos,
51) monolinuron,	62) profam,
52) morfamkwat,	63) rtęć i jej pochodne,
53) nikotyna,	64) selen i jego pochodne,
54) nitrofen,	65) 2,4,5-T,
55) octan fentyny,	66) technazen,
56) ołów i jego pochodne,	67) terpeny polichlorowane (np. toksafen),
57) paration,	68) tetrachlorek węgla,
58) pentachlorobenzen,	69) wodorotlenek fentyny,
59) pentachlorofenol,	70) zineb.
60) permetryna,	

SUBSTANCJE BIOLOGICZNIE CZYNNE WCHODZĄCE W SKŁAD ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN, KTÓRE MOGĄ, W OKREŚLONYCH SYTUACJACH, MIEĆ SZKODLIWY WPŁYW NA ZDROWIE LUDZI, ZWIERZĄT I ŚRODOWISKO, ORAZ ZAKRES OGRANICZENIA STOSOWANIA ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN ZAWIERAJĄCYCH TE SUBSTANCJE

1) atrazyna	— do 1,5 kg,
2) ditiokarbaminiany	— niezalecane do ochrony sałaty i chmielu w okresie po kwitnieniu,
3) endosulfan	— zalecany do zwalczania roztoczy.

163

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 20 stycznia 2004 r.

w sprawie procedur dotyczących weterynaryjnej kontroli granicznej towarów oraz dalszego postępowania z tymi towarami

Na podstawie art. 11 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Każdą przesyłkę zwierząt, niezależnie od przeznaczenia celnego, poddaje się w punkcie kontroli granicznej kontroli dokumentów i kontroli tożsamości w celu sprawdzenia:

- 1) pochodzenia i przeznaczenia przesyłki;

- 2) czy dane zawarte w treści świadectw zdrowia lub w innych dokumentach towarzyszących przesyłce odpowiadają wymaganym gwarancjom przywozowym.

2. Sposób przeprowadzania kontroli dokumentów towarzyszących przesyłce zwierząt jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Kontroli tożsamości poddaje się każde zwierzę w przesyłce.

2. W przypadku gdy przesyłka zawiera znaczną liczbę zwierząt, kontroli tożsamości może być poddane nie więcej niż 10 % zwierząt w przesyłce, przy czym kontroluje się co najmniej 10 zwierząt reprezentatywnych dla danej przesyłki.

3. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości w czasie przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 2, kontroli można poddać nawet wszystkie zwierzęta w przesyłce.

4. W przypadku zwierząt, dla których indywidualne oznakowanie nie jest wymagane, kontrola tożsamości

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 165, poz. 1590 i Nr 208, poz. 2020.

obejmuje co najmniej kontrolę oznakowania reprezentatywnej liczby zwierząt w przesyłce lub kontenerów.

5. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości w czasie przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 4, kontroli można poddać nawet wszystkie zwierzęta w przesyłce lub wszystkie kontenery.

6. Kontrola tożsamości, o której mowa w ust. 4, polega na wzrokowym sprawdzeniu zgodności gatunków reprezentatywnej liczby zwierząt w przesyłce lub w kontenerach.

§ 3. 1. Kontrolę fizyczną zwierząt parzystokopytnych i koniowatych przeprowadza się po rozładowaniu ich ze środka transportu w punkcie kontroli granicznej, w obecności urzędowego lekarza weterynarii.

2. Zwierzęta poddaje się kontroli fizycznej obejmującej:

- 1) kontrolę ich zdadności do podróży;
- 2) badanie kliniczne, którego sposób przeprowadzania jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) pobranie próbek do badań laboratoryjnych, jeżeli jest to konieczne.

3. Próbkę do badań pobrane przez granicznego lekarza weterynarii wysyła się do zatwierdzonego laboratorium w celu kontroli wymagań przywozowych potwierdzonych w świadectwie zdrowia.

4. Dla każdego zwierzęcia, od którego pobrano próbkę do badań laboratoryjnych, sporządza się dokumentację, w której określa się:

- 1) numer referencyjny świadectwa zdrowia oraz numer seryjny nadany przesyłce w punkcie kontroli granicznej;
- 2) numer identyfikacyjny zwierzęcia;
- 3) badanie laboratoryjne zlecone przez granicznego lekarza weterynarii, jego wynik oraz wszelkie działania podjęte w jego następstwie;
- 4) adres ostatecznego miejsca przeznaczenia przesyłki.

5. Zwierzęta przeznaczone do hodowli lub chowu poddaje się badaniu klinicznemu, obejmującemu co najmniej 10 % zwierząt, przy sprawdzeniu co najmniej 10 zwierząt reprezentatywnych dla danej przesyłki, a w przypadku gdy przesyłka zawiera mniej niż 10 zwierząt — wszystkie zwierzęta z przesyłki.

6. Zwierzęta przeznaczone do uboju poddaje się badaniu klinicznemu, obejmującemu co najmniej 5 % zwierząt, przy sprawdzeniu co najmniej 5 zwierząt reprezentatywnych dla całej przesyłki, a w przypadku gdy przesyłka zawiera mniej niż 5 zwierząt — wszystkie zwierzęta z przesyłki.

7. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości w czasie przeprowadzania kontroli na reprezentatywnej grupie zwierząt, o których mowa w ust. 5 i 6, liczbę badanych klinicznie zwierząt zwiększa się nawet do wszystkich zwierząt w przesyłce.

8. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej przesyłka zwierząt może zostać zatrzymana w punkcie kontroli granicznej do czasu otrzymania wyników badań laboratoryjnych.

9. Sposób przeprowadzania kontroli fizycznej zwierząt parzystokopytnych i koniowatych w punkcie kontroli granicznej jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Indywidualnemu badaniu klinicznemu mogą być poddane:

- 1) drób;
- 2) ptaki;
- 3) ryby, skorupiaki i mięczaki;
- 4) gryzonie;
- 5) zajęczaki;
- 6) pszczoły i inne owady;
- 7) gady i płazy;
- 8) bezkręgowce inne niż wymienione w pkt 3 i 6;
- 9) zwierzęta z ogrodów zoologicznych lub cyrków, w tym parzystokopytne i koniowate, które są uważane za zwierzęta niebezpieczne;
- 10) zwierzęta futerkowe.

2. Badanie kliniczne zwierząt wymienionych w ust. 1 polega na obserwacji stanu zdrowia i zachowania całej grupy lub reprezentatywnej liczby zwierząt z przesyłki. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości liczbę kontrolowanych zwierząt zwiększa się.

3. W przypadku ujawnienia nieprawidłowości dotyczących stanu zdrowia i zachowania zwierząt w wyniku badania, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza się szczegółowe badanie kliniczne oraz pobiera próbki do badań laboratoryjnych, jeżeli jest to konieczne.

4. W przypadku ryb, skorupiaków i mięczaków oraz zwierząt posiadających określony status zdrowotny, umieszczonych w zamkniętych pojemnikach o kontrolowanym środowisku, przeznaczonych dla jednostek naukowych, badanie kliniczne oraz pobieranie próbek przeprowadza się jedynie w przypadku:

- 1) podejrzenia wystąpienia ryzyka chorób związanych z danym gatunkiem zwierząt lub ich pochodzeniem lub
- 2) gdy występują nieprawidłowości inne niż określone w pkt 1.

§ 5. 1. W punkcie kontroli granicznej urzędowy lekarz weterynarii wydaje osobie odpowiedzialnej za przesyłkę, dla każdej przesyłki zwierząt, uwierzytelnioną kopię oryginału świadectwa lub świadectw zdrowia lub oryginału innego dokumentu lub dokumentów towarzyszących przesyłce, wraz z oryginałem weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy.

2. W kopiach oryginałów, o których mowa w ust. 1, umieszcza się numer seryjny nadany przesyłce w punkcie kontroli granicznej.

3. Oryginały świadectwa lub świadectw zdrowia lub oryginały innego dokumentu lub dokumentów towarzyszących przesyłce oraz kopię weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy zatrzymuje się w punkcie kontroli granicznej.

4. W punkcie kontroli granicznej, dla każdej przesyłki zwierząt, sporządza się dokumentację, w której określa się:

- 1) seryjny numer świadectwa nadany przesyłce w punkcie kontroli granicznej;
- 2) datę przybycia przesyłki do punktu kontroli granicznej;
- 3) wielkość przesyłki;
- 4) gatunki oraz kategorie użytkowe zwierząt lub wiek, jeżeli dotyczy;
- 5) numer referencyjny świadectwa zdrowia;
- 6) nazwę państwa pochodzenia zwierząt;
- 7) decyzję w sprawie dalszego postępowania z przesyłką;
- 8) informację o pobranych próbkach do badań, jeżeli zostały pobrane.

5. W przypadku zarejestrowanych zwierząt koniowatych w punkcie kontroli granicznej nie zatrzymuje się:

- 1) dokumentu identyfikacyjnego zwierzęcia;
- 2) oryginału świadectwa zdrowia w przypadku, gdy zwierzęta koniowate są przywożone czasowo.

6. W przypadku zwierząt koniowatych przeznaczonych do uboju, które mają przejść przez miejsce gromadzenia, weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy oraz uwierzytelniona kopia oryginału świadectwa zdrowia towarzyszą zwierzętom w drodze do rzeźni.

7. Na wszystkich świadectwach zdrowia lub innych dokumentach towarzyszących przesyłkom zwierząt, odrzuconym w punkcie kontroli granicznej, umieszcza się pieczęć w kolorze czerwonym z napisem: „PRZESYŁKA ODRZUCONA”, której wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

8. Świadectwa zdrowia lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce, kopie weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy oraz rejestry, o których mowa w ust. 4 i § 3 ust. 4, przechowuje się, w punkcie kontroli granicznej, nie krócej niż 3 lata.

§ 6. 1. Przywiezione zwierzęta transportuje się bezpośrednio do miejsca ich przeznaczenia.

2. Przesyłki zwierząt przywiezione w wyniku cofnięcia ich spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej, transportuje się bezpośrednio do miejsca ich pochodzenia w zamkniętych i nieprzepuszczających cieczy pojemnikach lub środkach transportu.

§ 7. 1. Przywiezione zwierzęta rzeźne parzystokopytne transportuje się bezpośrednio do zatwierdzonej rzeźni. Odbiorca zwierząt poddaje je ubojowi nie później niż przed upływem 3 dni roboczych od dnia ich przybycia do rzeźni, jeżeli nie określono krótszego terminu uboju.

2. Przywiezione zwierzęta rzeźne koniowate transportuje się bezpośrednio do zatwierdzonej rzeźni lub przez zatwierdzone miejsce gromadzenia. Odbiorca lub posiadacz takich zwierząt poddaje je ubojowi przed upływem 5 dni od dnia ich przybycia do rzeźni, ale nie później niż przed upływem:

- 1) 5 dni od dnia przywiezienia, jeżeli zwierzęta zostały przemieszczone bezpośrednio do zatwierdzonej rzeźni;
- 2) 10 dni od dnia przywiezienia, jeżeli zwierzęta były przemieszczane do rzeźni przez zatwierdzone miejsce gromadzenia.

3. Przywieziony drób rzeźny transportuje się bezpośrednio do rzeźni drobiu i niezwłocznie poddaje się ubojowi.

§ 8. 1. Przywiezione zwierzęta hodowlane lub użytkowe, z wyłączeniem przywożonych czasowo zwierząt koniowatych oraz ryb słodkowodnych, podlegają obserwacji przez 30 dni w zakładzie przeznaczenia, przeprowadzonej przez powiatowego lekarza weterynarii.

2. W okresie obserwacji, o której mowa w ust. 1, nie przemieszcza się poza zakład:

- 1) zwierząt przywiezionych oraz zwłok zwierząt padłych po przywiezieniu, bez pozwolenia powiatowego lekarza weterynarii, a także organu celnego, w przypadku nieprzeznaczenia ich do procedury dopuszczenia do obrotu;
- 2) zwierząt oraz zwłok zwierząt utrzymywanych w danym zakładzie, należących do gatunków zwierząt wrażliwych na choroby zakaźne przenoszone przez zwierzęta należące do gatunków zwierząt przywiezionych, bez pozwolenia powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli zwierzęta przywiezione nie zostały całkowicie odizolowane od pozostałych zwierząt w zakładzie.

3. Drób użytkowy lub hodowlany w przesyłkach powyżej 19 zwierząt, w tym drób przeznaczony do uzupełnienia stad ptaków dzikich, podlega w zakładzie przeznaczenia kwarantannie i obserwacji prowadzonej przez powiatowego lekarza weterynarii, przez 6 tygodni lub do czasu uboju, jeżeli przed upływem tego terminu zostanie poddany ubojowi.

4. Kwarantanna i obserwacja, o których mowa w ust. 3, może być skrócona do 21 dni, jeżeli przeprowadzono badania w kierunku zakażenia drobiu wirusem grypy ptaków i wirusem rzekomego pomoru drobiu i uzyskano ujemny wynik tych badań.

5. Sposób pobierania próbek i badania drobiu w kierunku grypy ptaków i rzekomego pomoru drobiu jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

6. Drób wylęgły z jaj wylęgowych przywiezionych w przesyłkach powyżej 19 sztuk podlega kwarantannie i obserwacji prowadzonej przez powiatowego lekarza weterynarii w zakładzie, do którego został wstawiony po wylęgu, przez co najmniej 3 tygodnie.

7. Kwarantannie i obserwacji, o których mowa w ust. 3, 4 i 6, podlega także drób i jaja wylęgowe, połączone z przywiezionym drobiem, przywiezionymi jajami wylęgowymi lub drobiem wylęgłym z przywiezionych jaj.

8. Powiatowy lekarz weterynarii po zakończeniu kwarantanny i obserwacji, o których mowa w ust. 3, 4 i 7, przeprowadza badanie kliniczne żywego drobiu oraz pobiera próbki do badań w celu oceny ogólnego stanu zdrowia drobiu, jeżeli jest to konieczne.

§ 9. Małpy lub małpiatki przywiezione z innego państwa transportuje się bezpośrednio do zakładu zatwierdzonego do tego celu przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 10. Każdą przesyłkę produktów, niezależnie od przeznaczenia celnego produktów, poddaje się w punkcie kontroli granicznej kontroli dokumentów, w celu ustalenia, że:

- 1) informacje zawarte w oryginalnych świadectwach zdrowia lub innych oryginalnych dokumentach towarzyszących przesyłce odpowiadają informacjom zawartym w weterynaryjnym świadectwie przekroczenia granicy;
- 2) dane zawarte w dostarczonych oryginalnych świadectwach zdrowia lub innych oryginalnych dokumentach towarzyszących przesyłce odpowiadają wymaganym gwarancjom przywozowym.

§ 11. 1. Każdą przesyłkę przywożonych produktów poddaje się kontroli tożsamości w celu stwierdzenia, czy produkty odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach zdrowia lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

2. Kontrola tożsamości produktów obejmuje sprawdzenie, czy umieszczone pieczęcie, znaki urzędowe i weterynaryjne oraz etykiety, w przypadku produktów w opakowaniach jednostkowych lub konfekcjonowanych:

- 1) pozwalają na identyfikację państwa i zakładu, z którego pochodzą produkty;
- 2) odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach zdrowia lub w innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

3. Kontrola tożsamości produktów przywożonych w kontenerach, oprócz wymagań określonych w ust. 2, obejmuje sprawdzenie, czy:

- 1) plomby, założone przez właściwy organ państwa wysyłki, są nienaruszone;
- 2) informacja umieszczona na plombach odpowiada informacji zawartej w świadectwach zdrowia lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

§ 12. 1. Każdą przesyłkę produktów poddaje się kontroli fizycznej w celu stwierdzenia, czy produkty spełniają wymagania przywozowe i mogą być użyte zgodnie z przeznaczeniem określonym w świadectwach zdrowia lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

2. Sposób przeprowadzania kontroli fizycznej produktów jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Po zakończeniu kontroli weterynaryjnych, dla każdej przesyłki produktów, wystawia się weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy zawierające wyniki kontroli.

2. Weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy towarzyszy przesyłce produktów do:

- 1) czasu pozostawiania przesyłki pod dozorem celnym i jest dołączane do dokumentów celnych;
- 2) pierwszego miejsca przeznaczenia — w przypadku przywozu.

3. Jeżeli przesyłka produktów została podzielona, weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy wystawia się na każdą część podzielonej przesyłki.

4. Oryginały świadectw zdrowia lub oryginały innych dokumentów weterynaryjnych towarzyszących produktom przywożonym oraz kopię weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy zatrzymuje się w punkcie kontroli granicznej.

§ 14. 1. Jeżeli produkty są:

- 1) przeznaczone dla regionu, w którym obowiązują szczególne wymagania, lub gdy zostaną pobrane próbki, a wyniki badań nie są znane w czasie, gdy środki transportu opuszczają punkt kontroli granicznej, lub

2) przywożone w celach określonych w przepisach odrębnych

— informację o przesyłce przekazuje się urzędowemu lekarzowi weterynarii miejsca przeznaczenia przesyłki, za pośrednictwem sieci wymiany informacji ANIMO.

2. Wyniki badań pobranych próbek produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje się granicznemu lekarzowi weterynarii punktu kontroli granicznej, przez który przesyłka produktów została przywieziona.

§ 15. Przesyłki produktów, które podlegają kontrolowanemu przemieszczaniu z punktu kontroli granicznej, przez który zostały wprowadzone, do miejsca ich przeznaczenia przesyła się, jeżeli:

- 1) przesyłki produktów zostaną wysłane z punktu kontroli granicznej do miejsca przeznaczenia w nieprzepuszczających cieczy środkach transportu lub w kontenerach zaplombowanych przez właściwe organy;
- 2) z weterynaryjnego punktu kontroli granicznej do urzędowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki produktów zostanie przekazana informacja o miejscu pochodzenia i miejscu przeznaczenia przesyłki, za pośrednictwem sieci wymiany informacji ANIMO;
- 3) przesyłki produktów w miejscu przeznaczenia zostaną objęte postępowaniem zgodnie z warunkami określonymi dla danego rodzaju produktów;
- 4) urzędowy lekarz weterynarii miejsca przeznaczenia, w tym odpowiedzialny za skład pośredni, zostanie poinformowany przez kierującego miejscem przeznaczenia, w tym składem pośrednim, o przybyciu przesyłki produktów do miejsca przeznaczenia oraz powiadomi, w terminie 15 dni od dnia przybycia tej przesyłki, granicznego lekarza weterynarii punktu kontroli granicznej, przez który przesyłka została wprowadzona;
- 5) urzędowy lekarz weterynarii miejsca przeznaczenia skontroluje, czy przesyłka produktów przybyła do miejsca przeznaczenia, w szczególności przez kontrolę wpisu wprowadzenia przesyłki.

§ 16. 1. Przesyłki produktów przeznaczonych do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego lub składu celnego poddaje się w punkcie kontroli granicznej, przez który są przywożone, kontroli dokumentów, tożsamości i fizycznej w celu ustalenia, czy te produkty spełniają wymagania przywozowe.

2. W przypadku braku określenia końcowego przeznaczenia przesyłki produktów, o których mowa w ust. 1, przesyłkę produktów poddaje się weterynaryjnej kontroli granicznej, tak jak przesyłkę przeznaczoną do procedury dopuszczenia do obrotu.

3. Kontrole fizyczne produktów przeznaczonych do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego lub

składu celnego przeprowadza się w przypadku wystąpienia podejrzenia zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt oraz gdy kontrola dokumentów potwierdzi, że produkty nie spełniają wymagań przywozowych.

4. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 1, zostanie potwierdzone, że produkty w przesyłce spełniają wymagania przywozowe, wystawia się weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy, dołączając je do dokumentów celnych.

5. Produkty, o których mowa w ust. 4, zadeklarowane jako nadające się do objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu mogą być wprowadzone do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego lub składu celnego.

6. Jeżeli w wyniku kontroli przesyłek produktów zostanie potwierdzone, że produkty nie spełniają wymagań przywozowych, wystawia się weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy, dołączając je do dokumentów celnych, a przesyłkę produktów wprowadza się do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego lub składu celnego, jeżeli produkty:

- 1) pochodzą z państwa, które nie jest objęte zakazem przywozu tego rodzaju produktów;
- 2) są przemieszczane do wolnego obszaru celnego, składu wolnoctowego lub składu celnego zatwierdzonego do przechowywania takich produktów.

§ 17. 1. Przesyłki produktów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej, przywożonych w wyniku odrzucenia ich przez państwo, do którego zostały wysłane, poddaje się kontroli dokumentów i kontroli tożsamości w sposób określony dla przesyłek produktów przywożonych.

2. Kontrolę fizyczną produktów, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w przypadku wystąpienia podejrzenia zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub gdy są wątpliwości co do tożsamości lub rzeczywistego przeznaczenia produktów.

§ 18. 1. Surowiec do wytwarzania produktów leczniczych przemieszcza się bezpośrednio po przywiezieniu do:

- 1) zakładu posiadającego zezwolenie na wytwarzanie produktów leczniczych z użyciem surowca lub
- 2) zakładu składującego lub sortującego, zatwierdzonego przez powiatowego lekarza weterynarii.

2. Surowiec do wytwarzania produktów technicznych przemieszcza się bezpośrednio po przywiezieniu do:

- 1) zakładu posiadającego zezwolenie na wytwarzanie produktów technicznych z użyciem surowca lub
- 2) zakładu składującego, zatwierdzonego przez powiatowego lekarza weterynarii.

3. Surowiec do wytwarzania karmy dla zwierząt domowych może być przemieszczany po przywiezieniu wyłącznie bezpośrednio do:

- 1) zakładu posiadającego zezwolenie na wytwarzanie karmy dla zwierząt domowych z użyciem surowca lub
- 2) zakładu składającego, zatwierdzonego do tego celu przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 19. Rozporządzenie traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2004 r. (poz. 163)

Załącznik nr 1

SPOSÓB PRZEPROWADZANIA KONTROLI DOKUMENTÓW TOWARZYSZĄCYCH PRZESYŁCE ZWIERZĄT

1. Kontrolę świadectwa towarzyszącego przesyłce zwierząt przeprowadza się w celu potwierdzenia, że świadectwo:

- 1) jest świadectwem oryginalnym wystawionym w języku państwa pochodzenia zwierząt oraz zostało sporządzone co najmniej w języku polskim oraz w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia;
- 2) dotyczy państwa pochodzenia lub jego części, zatwierdzonych do przywozu;
- 3) w swej treści i formie odpowiada wzorowi, który został ustalony dla danego gatunku zwierząt i miejsca ich przeznaczenia oraz właściwego państwa pochodzenia;
- 4) składa się z jednego arkusza oraz jest oznaczone numerem referencyjnym;
- 5) jest wypełnione oraz zostało wystawione dla jednego odbiorcy w czasie pozostającym w związku

z czasem załadunku do przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 6) jest podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii — jeżeli dotyczy, przy czym jego nazwisko i stanowisko napisane jest czytelnymi i drukowanymi literami; pieczęć urzędowa państwa wysyłki oraz podpis mają kolor inny niż kolor druku świadectwa;
- 7) jest świadectwem, na którym nie dokonano zmian, poza skreśleniami, które opatrzone podpisem i pieczęcią lekarza weterynarii wystawiającego świadectwo.

2. W zakresie kontroli dokumentów sprawdza się pisemne zobowiązanie oraz plan trasy od zewnętrznej granicy do miejsca ostatecznego przeznaczenia, jeżeli przepisy odrębne wymagają dostarczenia go przez przewoźnika. Pisemne zobowiązanie oraz plan trasy jest sporządzany co najmniej w języku polskim oraz w jednym z języków urzędowych państwa ostatecznego przeznaczenia.

Załącznik nr 2

SPOSÓB PRZEPROWADZANIA KONTROLI FIZYCZNEJ ZWIERZĄT PARZYSTOKOPYTNYCH I KONIOWATYCH W PUNKCIE KONTROLI GRANICZNEJ

1. Kontrola zdatności zwierząt do podróży powinna uwzględniać część odbytej podróży, w tym czas przeznaczony na karmienie, pojenie i odpoczynek, oraz pozostałą część podróży, w tym czas przewidziany na karmienie, pojenie i odpoczynek. Środki transportu wykorzystywane do przewożenia zwierząt podlegają kontroli zgodności określonej w przepisach o transporcie zwierząt.

2. Badanie kliniczne zwierząt obejmuje:

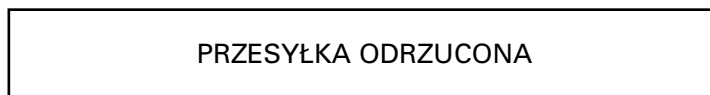
- 1) badanie wzrokowe zwierzęcia, w tym całościową ocenę jego statusu zdrowotnego i zdolności do swobodnego poruszania, stanu skóry i błon śluzo-

wych oraz wszelkich dowodów nieprawidłowych wydzielin;

- 2) badanie układu oddechowego i pokarmowego zwierzęcia;
- 3) losowe badania temperatury ciała; czynności tej nie wykonuje się w odniesieniu do zwierząt, jeżeli nie zostaną stwierdzone żadne nieprawidłowości w wyniku badań, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) badanie dotykiem — w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku badań, o których mowa w pkt 1, 2 lub 3.

3. Próbkę pobiera się w celu skontrolowania zgodności z wymogami zdrowotnymi określonymi w towarzyszącym świadectwie weterynaryjnym. Próbkę do badań serologicznych pobiera się co najmniej z 3 % przesyłek w każdym miesiącu. Próbkę pobiera się od

co najmniej 10 % zwierząt z przesyłki, przy czym od co najmniej 4 zwierząt. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości zwiększa się liczbę próbek. Graniczny lekarz weterynarii może pobrać próbki od zwierząt w przesyłce do badań innych niż serologiczne.

Załącznik nr 3**WZÓR PIECZĘCI ZAŚWIADCZAJĄCEJ O ODRZUCENIU PRZESYŁKI****Załącznik nr 4****SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK I BADANIA DROBIU W KIERUNKU INFLUENZY PTAKÓW I RZEKOMEGO POMORU DROBIU**

1. W okresie kwarantanny i obserwacji przywiezionego drobiu do badań wirusologicznych pobiera się urzędowo wymazy z kloaki.

2. Wymazy pobiera się pomiędzy 7. a 15. dniem okresu kwarantanny, od wszystkich ptaków, jeżeli liczba ptaków podlegających kwarantannie jest mniejsza niż 60, lub od 60 ptaków ze stad większych.

3. Pobrane próbki poddaje się badaniu w celu wykluczenia u przywiezionego drobiu zakażenia wirusem

influenzy ptaków i wirusem rzekomego pomoru drobiu.

4. Badanie pobranych próbek przeprowadza się w zatwierdzonych laboratoriach, przy użyciu procedur diagnostycznych określonych w przepisach odrębnych.

5. Dopuszcza się łącznie nie więcej niż 5 próbek pobranych od pojedynczych zwierząt.

6. Izolaty wirusów niezwłocznie przekazuje się do laboratorium referencyjnego.

Załącznik nr 5**SPOSÓB PRZEPROWADZANIA KONTROLI FIZYCZNEJ PRODUKTÓW**

1. Kontrolę fizyczną produktów przeprowadza się w celu sprawdzenia, czy produkty odpowiadają przeznaczeniu wskazanemu w świadectwach zdrowia lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

2. W celu potwierdzenia, że produkt nie zmienia cech podczas transportu, zgodnie z gwarancjami pochodzenia poświadczonymi przez państwo wysyłające, jest on sprawdzany poprzez:

- 1) badanie sensoryczne: zapachu, barwy, konsystencji i smaku;
- 2) podstawowe próby fizyczne i chemiczne: cięcie, rozmrażanie i gotowanie;
- 3) badania laboratoryjne na obecność pozostałości, czynników chorobotwórczych, skażeń, przejawów zmian.

3. Niezależnie od rodzaju produktu dokonuje się:

- 1) kontroli warunków i środków transportu, w szczególności w celu zidentyfikowania braków i przerw w chłodzeniu;
- 2) porównania faktycznej wagi przesyłki z wagą odnotowaną w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie; przesyłkę waży się, jeżeli jest to konieczne;
- 3) sprawdzenia opakowań i wszystkich oznakowań, w tym pieczęci i etykiet;
- 4) sprawdzenia temperatury wymaganej dla danego rodzaju produktów;
- 5) sprawdzenia zestawu paczek lub próbek — w przypadku bardzo dużej przesyłki produktów, przed

poddaniem go badaniu sensorycznemu lub próbom fizycznym, chemicznym i laboratoryjnym.

4. Próby przeprowadza się na odpowiedniej ilości próbek, pobranych z całej przesyłki, która może być częściowo rozładowana, jeżeli jest to niezbędne do uzyskania dostępu do wszystkich partii przesyłki; w przypadku dużych partii towarów pobiera się co najmniej 5 próbek z różnych partii produktów.

5. Badania dotyczą 1 % jednostek lub opakowań w przesyłce, przy czym nie mniej niż 2 jednostek lub opakowań i nie więcej niż 10 jednostek lub opakowań — w zależności od rodzaju produktów i okoliczności dopuszcza się przeprowadzenie bardziej szczegółowych badań.

6. Jeżeli są przeprowadzane wrywkowe badania laboratoryjne niedające natychmiastowych wyników, przesyłka może zostać zwolniona, jeżeli nie istnieje bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

7. Jeżeli badania laboratoryjne są przeprowadzane z powodu podejrzenia o niezgodność lub wyniki z poprzednich testów wykazały nieprawidłowości, przesyłka nie może zostać zwolniona do czasu otrzymania wyników ujemnych.

8. Środki transportu rozładowuje się, gdy:

- 1) załadunek został wykonany w taki sposób, że częściowy wyładunek nie umożliwia dostępu do całej przesyłki produktów;
- 2) kontrole próbek wykazały nieprawidłowości;
- 3) nieprawidłowości zostały stwierdzone w poprzedniej przesyłce produktów;
- 4) wystąpiło podejrzenie istnienia nieprawidłowości.

9. Po zakończeniu kontroli fizycznej zamyka się i urzędowo pieczętuje wszystkie otwarte opakowania oraz ponownie plombuje wszystkie kontenery i umieszcza się numery plomb na dokumencie tranzytowym.

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 23 stycznia 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków wymaganych do zatwierdzenia granicznych posterunków kontroli

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wymagane do zatwierdzenia granicznych posterunków kontroli, w których jest przeprowadzana weterynaryjna kontrola graniczna zwierząt lub produktów.

§ 2. 1. W granicznym posterunku kontroli zapewnia się liczbę osób wykonujących czynności pomocnicze wystarczającą dla właściwego funkcjonowania tego posterunku.

2. Osoby wykonujące czynności pomocnicze w imieniu granicznego lekarza weterynarii dokonują:

1) kontroli:

- a) dokumentów,
- b) tożsamości,
- c) fizycznej;

2) czynności administracyjnych.

§ 3. Graniczny posterunek kontroli korzysta z usług:

- 1) najbliższego laboratorium, w którym przeprowadza się szczegółowe analizy pobranych próbek;
- 2) zakładu unieszkodliwiania.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).